

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»**

Кафедра економіки та менеджменту

**ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК
СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ**

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської наукової конференції
здобувачів вищої освіти та вчених**

м. Одеса, 21 листопада 2025 року

**Одеса
2025**

Організатори: Національний університет «Одеська юридична академія», кафедра економіки та менеджменту.

Укладачі:

Кібік Ольга Миколаївна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Котлубай Вячеслав Олексійович – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Капустян Ірина Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія».

Економіко-правовий розвиток сучасної України : матеріали XIV Всеукр. наук. конф. здобувачів вищої освіти та вчених, м. Одеса, 21 листопада 2025 р. / за ред. д.е.н., проф. О.М. Кібік. Одеса : НУ «ОЮА», 2025. 262 с.

DOI: 10.32837/11300.31015

Думка укладачів може не збігатись з думкою авторів матеріалів. Відповідальність за зміст матеріалу несе автор. Відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності несе автор.

СЕКЦІЯ 2.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Воркунова О.В.	
Цифрова модернізація морської логістики України як фактор підвищення ефективності національної економіки	46
Котлубай В.О.	
Управління людським капіталом в умовах гібридної (цифрово-офлайн) економіки	49
Корнілова О.В., Кравченко В.В.	
Гнучкі методології управління проєктами як інструмент адаптації персоналу під час війни	53
Шостак Л.В.	
Інноваційні підходи до побудови бізнес-моделей у цифровій економіці України	57
Ярова Н.В.	
Сталий розвиток у портовій галузі: екологізація як ключовий напрям	60
Кірович А.Ф.	
Розвиток інноваційного потенціалу логістичних компаній	63
Крейтор С.Ю.	
Організаційні зміни фінансових установ у процесі інтеграції інновацій	67
Сіянко П.В.	
Ключові драйвери і бар'єри інтеграції цілей сталого розвитку у бізнес-діяльність.....	71
Яровий В.І.	
Блокчейн-платформи для підвищення прозорості судноплавства	74
Блатін С.Д.	
Удосконалення інструментів управління стартап-проєктами	76
Кондратенко Д.О.	
Розширення сфери використання сучасних інформаційних технологій у процесі планування проєктів	79
Кучерявко А.С.	
Оптимізація системи КРІ для підвищення ефективності проєктних команд.....	83
Руденко М.О.	
Управління змінами в облікових процесах проєктів із використанням сучасних цифрових технологій.....	85

Література

1. Колесник В.І. Управління стартапами в Україні: проблеми та перспективи. *Економіка харчової промисловості*. 2017. Том 9. Випуск 4. С. 57-61.
2. Горбаченко С.А., Чепурна О.Є., Слатвінська В.М. Адаптація проєктного підходу до управління стартапами. *Трансформаййна економіка*. 2023. № 4 (04). С. 24-28.
3. Онисько Е., Фармага І. Огляд та аналіз систем управління проєктами. *Computer design systems. Theory and practice*. 2024. № 1. С.209-215.
4. Белікова Н. В. Проблемні аспекти управління внутрішнім середовищем стартапу. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-96>.
5. Шаповал В.А., Літвінов Ю.І. Стратегічне управління стартапами в контексті місцевого економічного розвитку. *Економічний вісник Дніпровської політехніки*. 2023. № 2 (82). С. 176-185.
6. Копилюк О.І., Міценко Н.Г., Музичка О.М. Механізм створення та функціонування стартапів в Україні. *Економіка та суспільство*. 2025. № 73. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-74>.

Кондратенко Д.О.,

здобувач 2-го курсу магістратури

факультету адвокатури та антикорупційної діяльності,

Національний університет «Одеська юридична академія»

РОЗШИРЕННЯ СФЕРИ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПЛАНУВАННЯ ПРОЄКТІВ

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується стрімким поширенням цифрових технологій, які докорінно трансформують підходи до управління проєктами. Планування як ключова стадія життєвого циклу проєкту набуває стратегічного значення, адже саме на цьому етапі визначаються цілі, обсяг робіт, ресурси, часові рамки та система контролю виконання. Застосування

сучасних інформаційних технологій у процесі планування дозволяє не лише автоматизувати рутинні операції, а й істотно підвищити якість управлінських рішень, точність прогнозів і гнучкість у реагуванні на зміни зовнішнього середовища [1].

В умовах цифрової економіки та післявоєнного відновлення України особливої актуальності набуває створення ефективної системи управління проєктами на основі ІТ-рішень. Це важливо як для комерційних структур, так і для державного сектору, де планування є передумовою результативного використання обмежених фінансових і людських ресурсів [3]. Цифровізація процесів планування стає не лише інструментом підвищення ефективності, а й чинником формування нової управлінської культури, заснованої на відкритості даних, аналітиці та колаборації.

Використання інформаційних технологій у плануванні проєктів в Україні поступово розширюється, однак темпи їх впровадження залишаються нижчими, ніж у країнах ЄС. Дослідження засвідчують, що лише близько 40 % організацій системно застосовують програмні платформи управління проєктами, і ще менше – використовують їх для стратегічного прогнозування чи аналізу ризиків [2; 5]. Більшість компаній обмежуються застосуванням базових інструментів календарного планування та контролю термінів, тоді як потенціал ІТ для інтеграції між підрозділами, оцінки сценаріїв розвитку подій, оптимізації ресурсів або візуалізації складних даних залишається майже невикористаним [1].

До головних проблем належать фрагментарність упровадження інформаційних технологій, відсутність стандартизованих процедур планування, низький рівень цифрової грамотності менеджерів проєктів, а також слабка взаємодія між аналітичними, фінансовими й операційними підрозділами [3; 4]. У результаті навіть сучасні ІТ-рішення не забезпечують комплексного ефекту, адже не інтегровані у загальну систему управління. Серед типових обмежень виділяють також брак кваліфікованих фахівців із цифрової аналітики, недостатню підтримку з боку керівництва та відсутність державних програм, спрямованих на розвиток цифрових компетентностей у сфері проєктного менеджменту. У більшості

українських компаній процес планування має ручний характер, що призводить до зниження швидкості ухвалення рішень і підвищення ризику помилок [2].

Підвищення ефективності планування можливе лише за умов системної цифрової трансформації управлінських процесів. Передусім це передбачає створення єдиного інформаційного простору проєкту – інтегрованого середовища, у якому зібрані всі дані про завдання, ресурси, ризики, бюджет та результати. Використання хмарних платформ управління проєктами (Asana, Jira, MS Project Online, ClickUp) забезпечує одночасний доступ усіх учасників команди до актуальної інформації, синхронізацію змін у реальному часі та прозорість ухвалення рішень [1; 5].

Важливим напрямом розвитку є використання технологій Big Data та AI у плануванні. Алгоритми машинного навчання дозволяють аналізувати великі обсяги історичних даних про реалізацію проєктів, визначати закономірності успішності, прогнозувати ризики та оптимізувати графіки робіт. Штучний інтелект здатен автоматично розподіляти ресурси, виявляти «вузькі місця» в планах і пропонувати альтернативні сценарії реалізації [3; 4]. Це відкриває можливості переходу від реактивного до проактивного управління, коли рішення приймаються на основі аналітичних моделей, а не інтуїтивних припущень.

Розширення використання ІТ неможливе без розвитку людського капіталу. Підвищення цифрової грамотності менеджерів проєктів, аналітиків і виконавців має стати стратегічним пріоритетом. Доцільно створювати програми корпоративного навчання, у межах яких працівники оволодівають навичками роботи з цифровими платформами, аналітичними системами та засобами управління знаннями. Важливим елементом є розвиток культури відкритості до інновацій, що стимулює експериментування, кросфункціональну взаємодію та спільне використання даних [5].

На рівні державної політики доцільно стимулювати впровадження інформаційних технологій у проєктне управління через програми цифрової трансформації, пільгове фінансування ІТ-рішень для бізнесу та підтримку створення освітніх ІТ-кластерів. Такий підхід сприятиме формуванню

інноваційного середовища, у якому технології стають природною складовою процесу планування [4].

Комплексне впровадження сучасних інформаційних технологій у планування проєктів забезпечує низку стратегічних переваг. По-перше, це підвищення точності планів і прогнозів завдяки використанню аналітики даних і моделювання ризиків. По-друге, це зростання гнучкості та швидкості реагування на зміни ринку через застосування хмарних рішень і автоматизованих алгоритмів планування. По-третє, це зміцнення командної взаємодії, оскільки цифрові платформи створюють прозоре середовище спільної роботи [3; 5].

У перспективі розвиток цифрових технологій призведе до появи нових форматів планування – інтегрованих інтелектуальних систем управління, що поєднуюватимуть прогнозу аналітику, симуляцію сценаріїв і самоадаптивне розподілення ресурсів. Для України це відкриває можливість скоротити розрив із провідними країнами Європи, підвищити ефективність використання державних і корпоративних ресурсів та створити конкурентоспроможне інноваційне середовище.

Отже, інформаційні технології сьогодні стають не лише технічним інструментом, а стратегічним чинником розвитку проєктного управління. Їх широке впровадження у процес планування сприяє формуванню нової управлінської парадигми – аналітичної, інтегрованої та орієнтованої на сталий розвиток.

Література

1. Каверіна С. Ю., Башинська І. О. Інформаційні технології в управлінні проєктами. *Економіка і суспільство*. 2017. № 10. С. 883-887.
2. Свінцицька О. М., Граф М. С., Нікітчук Т. М. Метод Use Case в плануванні проєктів з інформаційних технологій. *Technology & Education*. 2022. № 1(89). С. 77-84.
3. Байда Б. Ф., Стрільчук Р. М., Юринець З. В. Аналітичні основи використання інформаційних технологій в управлінні проєктами підприємств. *Актуальні питання економічних наук*, 2025. №(15). URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17242579>.

4. Татаринцева Ю., Строков Є. Роль інформаційних технологій в забезпеченні сталого розвитку підприємства. *Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки)*, 2023. №(3), С. 93-98.

5. Коваленко В. В. Перспективи використання цифрових технологій в управлінні проєктами у процесі неформальної освіти ІТ-компаній. *Інноваційна педагогіка*. 2024. № 68(1). С. 49-59.

Кучерявко А.С.,

здобувачка 2-го курсу магістратури

факультету адвокатури та антикорупційної діяльності,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ОПТИМІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КРІ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЄКТНИХ КОМАНД

У сучасних умовах цифрової економіки та глобальної конкуренції ефективність управління проєктами значною мірою визначається здатністю організацій формувати об'єктивні, гнучкі й адаптивні системи оцінювання результативності праці. Важливим інструментом є система ключових показників ефективності (КРІ), яка забезпечує зв'язок між стратегічними цілями підприємства та індивідуальними чи командними результатами діяльності [1]. Її концепція ґрунтується на принципах кількісного вимірювання досягнень, що дозволяє здійснювати моніторинг прогресу, оцінювати рівень виконання завдань і забезпечувати зворотний зв'язок між керівництвом і персоналом.

Наукові дослідження підтверджують, що системи КРІ у проєктному менеджменті виконують не лише контролюючу, а й мотиваційну функцію [1; 2]. Вони сприяють підвищенню рівня відповідальності, усвідомленості та залученості працівників у процес досягнення цілей. Застосування КРІ дозволяє виявляти дисбаланс між очікуваннями керівництва і реальними результатами, формуючи підґрунтя для вдосконалення управлінських рішень. Водночас, ефективність системи залежить від її узгодженості зі стратегічними пріоритетами організації та здатності адаптуватися до змін зовнішнього середовища [2].